

[Rager.]

sag henvises til udvalgsbehandling; om det bliver i vareforsyningsudvalget eller i et andet udvalg, er mig forsåvidt ligegyldigt.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen stillede et direkte spørgsmål til de andre partier. Hvis jeg skal oversætte dette spørgsmål til godt dansk, må jeg opfatte det sådan, at det ærede medlem spurgte de andre partier: Vil I være villige til at gennemføre forhøjelser af en række af vore toldsatter? Og dertil vil jeg svare, at jeg beklager ikke uden videre at kunne give tilsagn derom. Jeg må snarere sige, at jeg synes, det er et lidt mærkeligt tidspunkt at rejse problemet på, nu da man kommer og siger: der er en så strålende udvikling, at vi får brug for flere penge til eksportkreditgarantier. Altså, vi har en industri, der i øjeblikket trods vanskelige forhold trænger til yderligere kreditgarantier, fordi ordrerne er store og kommer godt frem. Det er underligt netop i denne forbindelse at rejse spørgsmålet om yderligere beskyttelse.

Det ærede medlem henviser til, at vi her i landet ikke råder over de forskellige råvarer, og det er jo rigtigt, at vi mangler en masse af de ting, som skal bruges i industrien. Men vi har een ting — og det tror jeg det ærede medlem vil være enig med mig i — vi har til disposition for industrien en arbejderstand, der sikkert er bedre, end man træffer den i mange andre lande, og vi har endvidere gennem vor produktion af levnedsmidler, der kan produceres bedre og billigere, end det normalt er tilfældet ude omkring i verden, også mulighed for, at denne arbejderstand kan holdes på et ernæringsniveau i forhold til lønnen, der er fuldtud tilfredsstillende. Jeg tror derfor, man skal tage disse spørgsmål op til overvejelse på en lidt bredere basis, end jeg forstod det ærede medlem ville gøre det i dag.

Med disse ord skal jeg anbefale, at vi i et udvalg får noget nærmere oplysninger på enkelte områder, men betoner altså min velvillige indstilling overfor det foreliggende lovforslag.

Tholstrup: I modsætning til de tidligere ærede ordførere kan jeg ikke tilsige støtte til det foreliggende lovforslag. Jeg mener, at det medfører en udtynding

af ansvaret, når man således kan få staten til at garantere. Det kan være rart nok såvel for banker som for fabrikanter, at andre er med til at løbe risikoen, men jeg tror, det er bedre, at man klarer sig uden denne deling af risikoen, så at det kun er ansvarlige og virkelig lukrative eksportforretninger, der bliver indgæet.

Jeg er absolut uenig med det ærede medlem hr. Hans Rasmussen i, at industrien har brug for større beskyttelse. Jeg er derimod ganske enig med det ærede medlem i, at det er en fordel at have den størst mulige internationale handel. Men de to ting møder jo ikke hinanden, tværtimod, de virker stik modsat. En stærk beskyttelse af den danske industri vil uvægerlig nedsætte om sætningen med udlandet, og det vil sige, at den vanskeliggør salget af danske produkter. Når man ikke importerer fremmede produkter, nedsætter man salgsmulighederne for de danske varer.

Vi kan heller ikke komme uden om, at en beskyttelse af industrien kun bliver til gavn for nogle få og til skade for mange. Den bliver til gavn for de fabrikanter, som får beskyttelsen, mens det er meget tvivlsomt, om den bliver til nogen nytte for de arbejdere, der er beskæftiget i den pågældende industri. Der er ingen tvivl om, at lønningerne i smedefaget — som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen kender en del til — ikke vil blive bedre, for lønningerne i smedefaget er jo afhængige af, til hvilke priser de ubeskyttede industrier kan afsætte deres produkter — hvad Burmeister & Wain kan sælge skibe til, hvad Atlas kan sælge kølemaskiner til o. s. v. o. s. v. — og der kan altså ikke opnås nogen beskyttelse, fordi disse virksomheder skal konkurrere på verdensmarkedet; det samme gælder en række af vore andre industrier. Det er netop bemærkelsesværdigt, at vi her i Danmark har en stor eksport af varer, der hører ind under sværindustrien, f. eks. af F. L. Smidths cementmaskiner, hvor altså hovedparten af råvarerne kommer udefra. At vi har en sådan eksport, må jo skyldes, at vi forstår at udnytte arbejdskraften, eller måske er det, fordi vi har en bedre arbejdskraft i Danmark; end man har i andre lande, og fordi vi er i stand til, som også det ærede medlem hr. Rager sagde, at give den danske arbejder en god levefod i kraft